Dosarul nr. 5r-5/2026
4-26000317-12-5r-02012026

Hotărîre
în numele Legii

02 octombrie 2026 municipiul Chişinău
Judecătoria Chişinău *(sediul Buiucani)*
Instanța compusă din:
Președintele şedinţei, judecătorul, Liudmila Beșliu
Grefier: Iana Grahmez;
în lipsa: contestatarului Arnaut Andrei și a agentului constatator Pearjă Constantin;
Examinând, în ședință publică, contestația declarată de Arnaut Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 939609 din 17.12.2025 întocmit de către agentul constatator Pearjă Constantin din cadrul INSP și deciziei de sancționare din 17.12.2025, prin care Arnaut Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (4) Cod contravențional, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 939609 din 17.12.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul INSP, Pearjă Constantin, s-a stabilit că, la 16.12.2025 a ignorat prevederile din RCR a pct.126 (1), care prevede că persoanele responsabile de exploatarea și starea tehnică a vehiculelor sînt obligate să nu admită la conducerea vehiculelor persoane care nu posedă permis de conducere de categoria respectivă.

Astfel, acțiunile cet. Arnaut Andrei au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 231 alin. (4) Cod contravenționa, cu aplicarea sancțiunii în mărime de 60 u.c ceea ce constituie 3 000 lei.

La data de 23.12.2025, contravenientul Arnaut Andrei a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 939609 din 17.12.2025 și a decizie de sancționare din aceeași dată.

Contestatarul Arnaut Andrei în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea la adresa indicată în contestație, în ședința de judecată nu a fost prezent necatând la faptul că a depus contestația împotrivă procesului-verbal cu privire la contravenție și cu certitudine cunoaște despre desfășurarea procesului judiciar de examinare a contestației. Conducându-se de jurisprudența CEDO în cauza Avramenco contra Moldovei și Ponomaryov contra Ucrainei, unde Curtea a statut că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în privința sa a unui proces judiciar, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și examinarea cauzei în lipsa acestuia nu va constitui o încălcare a art. 6 CEDO, din care motiv instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa contravenientului, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Agentul constatator Pearjă Constantin, fiind legal înștiințat despre locul, data și ora examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, astfel în temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a apreciat drept posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator. Cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa de judecată consideră necesar de a admite contestaţia ca întemeiată, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 10 Cod contravențional – constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

Conform art. 14 alin. (1) Cod contravențional – contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Conform art. 14 alin.(2) Cod contravențional – contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Instanța reține că, în conformitate cu art. 378 alin. (1) din Codul contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform prevederilor art. 448 alin. (1) Cod contravențional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale, astfel, conform anexelor la caz, decizia de sancționare datează cu 17.12.2025, iar, contestația a fost depusă la data de 23.12.2025 la autoritatea din care face parte agentul constatator, din care considerente, instanța consideră contestația depusă în termen, respectând norma citată supra, or, din materialele cauzei nu este clar când contestatarea a luat cunoștință cu decizia de sancționare.

Totodată verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție instanța atestă respectarea de către agentul constatator a prevederilor art.443 Cod contravențional, astfel careva motive privind declararea nulității actului constatator nu sunt.

În şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 939609 din 17.12.2025 întocmit de către

agentul constatator din cadrul INSP, Pearjă Constantin, la 16.12.2025, Arnaut Andrei a ignorat prevederile din RCR a pct.126 (1), care prevede că persoanele responsabile de exploatarea și starea tehnică a vehiculelor sînt obligate să nu admită la conducerea vehiculelor persoane care nu posedă permis de conducere de categoria respectivă.

Art. 231 alin. (4) Cod contravențional, prevede predarea conducerii vehiculului către o persoană care nu deţine dreptul de a conduce vehicule (cu excepţia instruirii, în prezenţa instructorului), care este privată de dreptul de a conduce vehicule, căreia îi este suspendată exercitarea dreptului special de a conduce vehicule sau care deţine dreptul de a conduce vehicule pentru o categorie necorespunzătoare.

Conform prevederilor art. 374 alin. (1) Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei. Aceiaşi prevedere legală se conţine şi în dispoziţia art. 381 alin. (4) Cod contravențional, care statuează că autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 440, alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Reține instanța că conform prevederilor 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Remarcă instanța că, probatoriul pe care își întemeiază pretențiile agentul constatator, este constituit doar din procesul verbal cu privire la contravenție, care identifică faptul că, pretinsul contravenient, ar fi încălcat prevederile art.231 alin.(4), acțiune ilicită care a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator.

Astfel, potrivit art. 231 alin. (4) din Codul contravențional, răspunderea contravențională intervine pentru predarea conducerii vehiculului către o persoană care nu deține dreptul de a conduce vehicule, care este privată de dreptul de a conduce vehicule sau care deține dreptul de a conduce vehicule pentru o categorie necorespunzătoare.

Prin urmare, pentru existența componenței contravenției prevăzute de această normă, nu este suficientă constatarea faptului că persoana căreia i-a fost predat vehiculul a avut ulterior permisul de conducere ridicat sau că acesteia i-a fost suspendat dreptul de a conduce.

Este necesar să fie dovedite cumulativ cel puțin următoarele circumstanțe: faptul predării conducerii vehiculului de către Arnaut Andrei, faptul că persoana căreia i-a fost predat vehiculul nu deținea dreptul de a conduce la momentul concret al faptei imputate, respectiv la 16.12.2025, precum și existența vinovăției persoanei sancționate în raport cu fapta imputată.

Or, în cauza examinată, aceste circumstanțe nu au fost demonstrate cu probe suficiente și concludente.

Instanța constată că, la momentul angajării lui Gulco Petru în cadrul companiei de taxi administrate de Arnaut Andrei, Gulco Petru deținea actele necesare și un permis de conducere valabil. Prin urmare, nu rezultă că, la momentul admiterii sale la conducerea vehiculului, contestatorul ar fi cunoscut sau ar fi avut motive obiective să considere că persoana respectivă are acumulate puncte de penalizare.

Mai mult, din circumstanțele cauzei rezultă că situația juridică a permisului de conducere al lui Gulcu Petru s-a modificat ulterior, în legătură cu acumularea punctelor de penalizare și cu fapta rutieră și anume accidentul în care acesta a fost implicat.

Însă simplul fapt că permisul de conducere al lui Gulco Petru a fost ulterior ridicat nu demonstrează, prin el însuși, că abia la data de 16.12.2025 acesta a fost lipsit de dreptul de a conduce și nu la momentul angajării în anul 2025.

Astfel, pentru a fundamenta răspunderea lui Arnaut Andrei în baza art. 231 alin. (4) din Codul contravențional, agentul constatator trebuia să prezinte probe certe privind existența interdicției de a conduce în privința lui Gulco Petru anume la data și ora la care se pretinde că Arnaut Andrei i-a predat conducerea vehiculului.

Or, din materialele descrise în cauza dată nu rezultă existența unei asemenea probe certe.

De asemenea, nu a fost demonstrat faptul că Arnaut Andrei ar fi fost informat despre acumularea punctelor de penalizare de către Gulco Petru ori despre existența unei decizii prin care acestuia i-ar fi fost suspendat dreptul de a conduce anterior momentului pretinsei fapte.

Această circumstanță prezintă relevanță juridică deoarece art. 231 alin. (4) nu instituie o răspundere obiectivă a proprietarului sau administratorului vehiculului pentru orice modificare ulterioară a statutului permisului de conducere al angajatului. Pentru angajarea răspunderii contravenționale este necesară dovedirea faptei și a vinovăției persoanei sancționate.

Curtea Constituțională a reținut în mod expres că elementele de fapt dobândesc calitatea de probă în procesul contravențional doar dacă sunt constatate prin mijloacele de probă prevăzute de art. 425 din Codul contravențional și că procesul-verbal trebuie apreciat potrivit regulilor generale privind aprecierea probelor. De asemenea, Curtea a subliniat că persoana beneficiază de prezumția de nevinovăție atât timp cât vinovăția nu este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În speță, procesul-verbal cu privire la contravenție, în măsura în care se limitează la consemnarea faptului că Arnaut Andrei ar fi admis la conducere o persoană care nu deținea dreptul de a conduce, nu este suficient pentru a demonstra toate elementele constitutive ale contravenției în lipsa unor probe obiective care să confirme situația juridică a permisului lui Gulco Petru la data angajării.

Or, procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie pe baza constatărilor personale ale agentului și a probelor acumulate, iar, în cazul contestării acestuia, instanța este obligată să verifice și să aprecieze probele potrivit regulilor generale.

Instanța nu poate suplini lipsa probelor prin prezumția că Arnaut Andrei, în calitate de administrator/persoană responsabilă de exploatarea vehiculului, trebuia să cunoască în mod automat orice modificare intervenită în statutul permisului de conducere al angajatului său.

Dimpotrivă, pentru a reține încălcarea pct. 126 alin. (1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, este necesar să se stabilească faptul că, la momentul admiterii la conducere, Gulco Petru nu deținea dreptul de a conduce, iar Arnaut Andrei a încălcat obligația legală de a nu-l admite la conducerea vehiculului. Pct. 126 alin. (1) lit. a) RCR stabilește obligația persoanelor responsabile de exploatarea și starea tehnică a vehiculelor de a nu admite la conducere persoane care nu dețin dreptul de a conduce categoria respectivă.

În condițiile în care actele prezentate la angajarea lui Gulco Petru erau valabile, iar dobândirea ulterioară a statutului de persoană suspendată de dreptul de a conduce nu este suficientă pentru a demonstra că Arnaut Andrei a încălcat obligația prevăzută de pct. 126 alin. (1) lit. a) RCR, instanța constată existența unui dubiu substanțial cu privire la existența elementelor constitutive ale contravenției.

Mai mult, nu poate fi ignorată împrejurarea că *răspunderea prevăzută de art. 231 alin. (4) este legată nemijlocit de momentul predării conducerii, iar nu de o situație juridică survenită ulterior.*

Prin urmare, în lipsa unor probe certe care să confirme că, la data angajării, Gulco Petru era deja privat sau avea suspendat dreptul de a conduce și că Arnaut Andrei,

cunoscând această situație, i-a predat totuși conducerea vehiculului, instanța nu poate reține vinovăția contestatorului.

În această ordine de idei, instanța apreciază că în cauza examinată nu a fost demonstrată existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 231 alin. (4) din Codul contravențional.

În conformitate cu principiul prezumției nevinovăției, orice dubiu care nu poate fi înlăturat prin probe pertinente, concludente și suficiente urmează a fi interpretat în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional. Curtea Constituțională a reiterat că vinovăția trebuie stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În consecință, contestația urmează a fi admisă, iar procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 939609 din 17.12.2025 și decizia de sancționare din aceeași dată urmează a fi anulate, cu încetarea procesului contravențional în privința lui Arnaut Andrei.

În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a), art. art. 460-462 Cod contravențional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestaţia declarată de Arnaut Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 939609 din 17.12.2025 întocmit de către agentul constatator Pearjă Constantin din cadrul INSP și deciziei de sancționare din 17.12.2025, prin care Arnaut Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (4) Cod contravențional, *ca fiind întemeiată.*

Se încetează procesului contravențional iscat în privința lui Arnaut Andrei în baza art. 231 alin. (4) Cod contravențional, *pe motiv că nu există faptul contravenției.*

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul ***Liudmila Beşliu***